

79313

Izhaja od
meseca ok-
tobra 1965

List, ki ga
člani kolek-
tiva dobijo
brezplačno,
izhaja en-
krat meseč-
no

Leto izhaja-
nja: XII

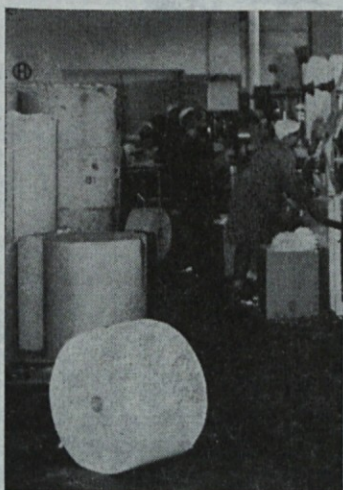
Št.: 1

januar
1976

TOSAMA

GLASILO DELAVCEV TOSAME

Razgovor v mikalnici

Pogovarjale smo se o spomi-
nih na začetek njihovega dela
v Tosami, o uspehih, ki smo
jih dosegli v poslednjih le-
tih, o delu na delovnem me-
stu ter o življenju izven to-
varniške ograje.

Na strani 5

Zadnja seja DS

V novo leto 1976

Približuje se novo leto in z njim
slovo od starega. V mislih preleti-
mo vso prehojeno pot starega leta
in se vprašamo, kaj smo naredili,
doživeli, kako smo poslovali in kaj
nam bo prineslo leto, ki prihaja. To
so obeti in priložnost, da napravi-
mo pregled naših uspehov in ne-
uspehov v osebnem družinskem in

Dobro leto 1975 od katerega se
poslavljam, bo minilo kot vsako
do sedaj, prehitro. Kako smo delali
in gospodarili ter kako smo bili u-
spešni nam je znano iz prikaza do-
sedanjih poslovno-finančnih rezul-
tatov.

Z vso upravičenostjo lahko go-
vorimo o najuspešnejšem letu ce-

družbenem življenju. Začrtajmo si
temeljno pot za odpravljanje naših
subjektivnih slabosti in premagova-
nje objektivnih težav.

To so sadovi naše odločne in
vztrajne borbe za lepše živ-
ljenje, s katerim smo šli s
Titom k željenemu cilju.
Na strani 3

lotnega obdobja obstoja naše de-
lovne organizacije. Le nekoliko po-
datkov, ki jih moram povedati,
nam potrjuje našo uspešnost:

Naših izdelkov smo naredili za
več kot 45 milijard starih dinarjev
ali 40% več v primerjavi s pretek-
lim letom. Izvozili smo naših izdel-
kov za več kot 6.000.000 \$ ali za 175
% več, kakor v preteklem letu.

Osebnne dohodke smo povečali
(Nadaljevanje na 3. strani)

PO687/1981

Ko se peljemo proti Trojanam, lahko opazimo tudi vas Prevoje. Ta vas, kjer sem doma, je med drugo svetovno vojno nosila veliki črn križ zaradi Nemcev in belih. Okupator nas je zaničeval in ko so delali preiskave, so vedno vpili: alles Banditen. Čeprav je od takrat minilo 30 let, se vsega ponižanja ne da pozabiti. V tej vasi so bili skoro vsi moški v partizanih. Tudi pri nas je bilo tako. Mož je bil nekje na Dolenjskem, brat je bil v Šlandrovi brigadi, doma pa sem ostala s triletnim sinkom in mamo. Šlandrova brigada se je zadrževala v okoliških krajih. Od terencev, ki so hodili mimo hiše, pa sem vedno izvedela kje je. Živelimo od živih nakaznic in morali smo krepko stisniti pas, da je od tega ostalo še nekaj za naše borce.

Ženske smo imele svojo organizacijo AFŽ. Smo prale, pekle kruh, pletle nogavice in rokavice, prenašale razno pošto itd. Sama sem šla večkrat v Lukovico po zdravnika dr. Komotarja.

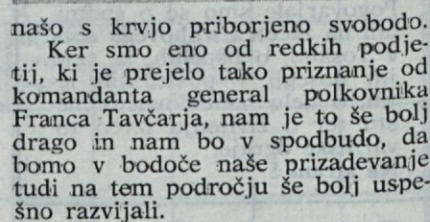
naj pridem naslednji dan v Javorščico, kjer se zadržuje Šlandrova brigada. Sporočilo je poslal Franc Avbelj »Pajk«, ki je bil tudi iz naše vasi. Še isti dan sem spekla nekaj kruha, pripravila cigarete ter perilo za brata. Naslednji dan sem že zgodaj odšla, da bi bila bolj varna pred Nemci. Šla sem čez Videm in se pričela vzpenjati v hrib Bobovnik. Med njim in vasico Imenje je bilo na cesti podrtih nekaj dreves in skopana sta bila dva jarka. Takoj sem ugotovila, da je to zaščita brigade. Če bi se pripeljali Nemci ali beli, ne bi mogli takoj preko teh ovir. Brigada bi se lahko umaknila ali pripravila za borbo. Iz Imenj sem se spustila v dolino, v vas Vrhpolje. S težkimi mrežam sem šla preko zoranih njiv do Požarjevega kozolca, kjer je stal stražar. Bil je bled in otožen. Le kaj neki je premišljeval v tem lepem jutru ob petičem petju? Dala sem mu kos kruha in nekaj cigaret. Takoj je bil bolj vesel. Ko sem prisopihala na Javorščico, sem se kmalu znašla med borci. Vpraševali so me po domačih, po novicah in takoj segli po cigareтах in domačem tobaku, katerega sem sama pridelovala. Brat je razdelil kruh. Malo smo se pogovorili in morala sem oditi. Še preje mi je brat dal komandantovo dovolilnico, da me je stražar spustil skozi. Domov sem šla po drugi poti, mimo drugega stražarskega mesta. Dovolilnico sem nato takoj uničila in jo zakopala.

U. R.

Ob smrti mojega dragega očeta se vsem sodelavkam in sodelavcem iz Tkalnice Avtomati najiskreneje zahvaljujem za darovano cvetje in denarno pomoč.

Obenem se zahvaljujem tudi sindikalni podružnici podjetja za finančno pomoč.

Ob rojstvu naše slavne armade 22. decembru smo letos doživeli prijetno presenečenje. Prejeli smo malo plaketo JLA kot priznanje za naše aktivno delo pri organizaciji in izpopolnjevanju naše armade, teritorialnih enot in naše družbene samožaščite. Taka tesna povezanost med delovnimi ljudmi in enotami je velikii garant, da bomo vselej in povsod znali uspešno, če bo seveda to potrebno, braniti našo domovino od vsakogar, ki bi želel tako ali drugače ovirati ali odvzeti samoupravni socialistični razvoj in

Držimo se Titovih besed, ko je ob neki priliki rekel: »Delajmo tako kot ne bi bilo nikoli vojne in pripravljajmo se na vojno tako kot bi bila jutri.«.

M. P.

Ob bridki izgubi mojega dragega očeta se vsem sodelavkam in sodelavcem iskreno zahvaljujam za poklonjeno cvetje in denarno pomoč. Hvala vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujem se tudi sindikalni organizaciji.

Lekan Francka

V NOVO LETO 1976!

(Nadaljevanje s 1. strani)

za 28% in smo dosegli povprečje 3.480.— din.

Se bi lahko govorili o uspešnosti našega poslovanja, vendar to raje prepuščam razpravi zaključnega računa, ko nam bodo znani vsi tozadevni podatki.

V mesecu novembru smo se tudi mi odločili za ustavno organiziranost naše delovne organizacije. Ustanovili smo dve temeljni organizaciji združenega dela in to SANITETNA PROIZVODNJA IN PROIZVODNJA FITROV. Z novo organiziranostjo bomo vesakor uspešnejši in prodornejši v reševanju subjektivnih in objektivnih težav, še bolj bomo približali samoupravne odločitve našim delavcem.

Novo leto 1976, katero se nam približuje, pričakujemo z veliko nestrpnostjo in celo zaskrbljenostjo, negativna recisijska gibanja na domačem in zunanjem trgu ne bodo šla mimo naše delovne organizacije. Že sedaj se zavedamo vseh objektivnih in subjektivnih težav in slabosti, ki nam bodo na poti do uresničevanja uspešnega poslovanja. Vendar z našo dobro organiziranostjo, prizadevanjem slehernega člana naše delovne skupnosti, da bomo vsi, vsak na svojem delovnem mestu storili vse za naše uspešno poslovanje, se nam ni treba bati, da bi težave, kakorkoli pomembne, vplivale na naše poslovanje v prihodnjem letu.

Negativna recisijska gibanja predvsem na zunanem trgu na katerega smo bili usmerjeni v teku tega leta, bodo zelo močno vplivala na naše poslovne uspehe v letu 1976, saj moramo znižati naše prodajne cene pod močnim pritiskom svetovne konkurence celo do 30%. Tudi domači trg je v precejšnji meri zasičen z izdelki naše proizvodnje, porajajo se nova konkurenčna podjetja, ki vršijo pritisk na naše kupce, slednji pa na ugodnejše prodajne pogoje. Nadalje pričakujemo povečanje cen raznim surovinam, kemikalijam, pogonski energiji, embalaži, transportnim uslugam itd., kar bo zelo negativno vplivalo na naše poslovne rezultate. Vsled vseh navedenih vzrokov ne moremo pričakovati iste ali približno enake poslovne rezultate kakor v letošnjem letu.

Ne smemo in ne moremo biti vsled navedenih objektivnih težav, preveč vznemirjeni in pesimistično razpoloženi, kajti to bi nam še poslabšalo naš težaven položaj. Z vso močjo, energijo ter umsko in fizično sposobnostjo vseh nas, bomo izdelali stabilizacijski program, s katerim bomo aktivirali vse notranje rezerve. Dvignili bomo produktivnost, izdelati bomo morali več naših izdelkov z istim številom zaposlenih. Vse storjene kapacitete bomo morali izkoristiti do maksimu-

ma njihovih zmogljivosti ter se istočasno nemoteno in optimalno poskrbeti z vsemi surovinami. Stediti bomo morali s surovinami in vsemi ostalimi materiali na vseh področjih dela celotne TOSAME ter z energijo, zmanjšati količino raznih odpadkov v procesu proizvodnje na minimum, le-te pa sortirati in pripraviti za nadaljnjo uporabo. Nenehno razmišljam o zamenjavi materialov v procesu proizvodnje za boljšimi in ugodnejšimi rešitvami ter pospeševati inovacijsko dejavnost na vseh področjih dela, dvigniti delovno disciplino in osebno odgovornost itd.

To je samo nekaj prikazanih primerov ker in kako bomo lahko aktivirali naše notranje rezerve in s tem ublažili objektivne težave ter dali velik prispevek k uspešnemu zaključku našega poslovanja.

Novo leto bo tudi leto največje in najpomembnejše investicijske dejavnosti v poslednjih nekaj letih. Zato mora biti naša enotnost in prizadevnost še toliko večja, v cilju izvrševanja programskih nalog, v uspešnem obvladanju objektivnih težav in lastnih slabosti.

Naj bo novo leto z vsemi svojimi negativnimi in pozitivnimi la-

stnostmi za vse spodbuda za nove uspehe, da bomo ob koncu prihodnjega leta zapisali:

»Izpolnili smo svojo družbeno in samoupravljalno dolžnost in napravili pomembne korake v našem nadaljnjem razvoju!«

Na koncu starega leta se toplo zahvaljujem vsem sodelavcem, samoupravnim organom, političnim organizacijam in najožjim sodelavcem, za uspešno medsebojno sodelovanje in delovno vnetje v preteklem letu.

V novem letu 1976 — želim vsem sodelavcem naše delovne organizacije mnogo sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva ter veliko delovnih uspehov!

Ob tej priliki se najtopleje zahvaljujem za dosedanje uspešno sodelovanje vsem delavcem Tekstilne tovrne Senožče z veliko željo, da bi bilo to sodelovanje v letu 1976 še plodnejše, predvsem v čim boljšem samoupravnem povezovanju.

V imenu vseh delavcev Tosame želim delovnemu kolektivu Tekstilne tovarne Senožče mnogo sreče, zdravja in veliko delovnih uspehov.

Direktor
Slavko BAJEC, oec.

Zadnja seja DS v letu 1975

Dne 30. decembra 1975, je imel delavski svet zadnjo sejo, ki je bila poleg slavnostnih točk tudi delovna seja tega organa, saj sta bila na seji tudi sprejeta dva ugotovitvena sklepa in obravnavan srednjeročni program podjetja.

V slavnostnem delu dnevnega reda seje, je uvodoma predsednica tov. Ogorečeva pozdravila navzoče, zlasti predsednika skupščine občine Domžale tov. Leniča in druge predstavnike družbeno-politične

ZADNJA SEJA DELAVSKEGA SVETA V LETU 1975

ga življenja v občini. Predsednica je v svojem govoru v kratkem opisala dobo in življenje delovnih ljudi do leta 1941, nato vstajo delovnega ljudstva Jugoslavije pod vod-

rovinski polkolonialni privesek imperialističnih sil dvignila na neodvisno razvito industrijsko državo. V 30. letih svobode smo resnično zgradili in obnovili ter razvili vsa področja našega življenja in dosegli take uspehe, katerih do sedaj ni še nihče na svetu.

To so sadovi naše odločne in

stvom komunistične partije in tov. Tita ter v kratkem nakazala naš krvavi boj za osvoboditev zasužnjene domovine in za uveljavitev popolne socialne, nacionalne svobode. Nato je prikazala v svojem referatu pot in rezultate dela naših narodov v svobodi, katere 30. letnico letos proslavljamo. Potem je nadaljevala, da se je naša država iz zaostale kmetijske države, ki je do pred 30. leti bila agrarni in su-

vztrajne borbe za lepše življenje, s katerim smo šli s Titom k željenemu cilju.

To, kar navadno ustvarita dve generaciji, smo mi ustvarili v 30. letih svobode. Taki uspehi pa so možni tam in tedaj, kadar svoboden človek dela za sebe, za človeka, za bodoče generacije.

Nato je predsednica spregovorila še o 25. letnici obstoja samo-

upravnega sistema v Jugoslaviji in posebej poudarila 25-letnico obstoja naših organov ter rezultate, ki smo jih dosegli in so vsem dobro znani.

Nato je tov. Ogorevcева navedla, da so naš najvišji samoupravni organ od njegove ustanovitve 10. 9. 1950 do danes uspešno vodili pokojni Juteršek Karel, prvi predsednik, leta 1952 Kosirnik Ivan, leta 1953 Juteršek Bogdan, leta 1954 Kolenc Slavko, leta 1956 Rosulnik Slavko, leta 1958 Glavan Jože, leta 1960 Debevc Marjan, leta 1962 Florjančič Matevž, leta 1964 Mihelčič Ivan, leta 1966 Cerar Ivan, leta 1968 Rozman Janez, leta 1970 Rozman Stefan, leta 1972 Kočar Peter in Ogorevc Ivanka.

Pri kraju svojega govora pa je dejala: tudi v bodoče bomo nadaljevali s še večjo zavzetostjo pred nas postavljene naloge od strani naše družbe in Tita. Za nas ni druge poti kot tiste, po kateri nas vodi dragi Tito!

Ob uspešnem zaključku starega in ob vstopu v novo leto 1976, se vam zahvaljujem za vse, kar ste storili za napredek našega podjetja in naše samoupravne družbe ter vam želim v naslednjem letu veliko delovnih uspehov, zdravlja in sreče, je zaključila svoj govor predsednica.

Pri podelitvi občinskih priznanj je tov. Lenič izjavil, da si šteje za

veliko čast, da lahko na teki seji delavskega sveta podeli v imenu občine priznanja delavkam — proizvajalkam in upravljalcam. Nadalje je poudaril, da je bil prijetno presenečen, ko je zasledil naš predlog o priznanju odlikovanj omenjenim delavkam, saj je bil to edinstven primer v naši občini, da bi se predlagale samo ženske, kar je hvale vredno ter nadaljeval, da je to še toliko bolj pomembno in častno, saj letos proslavljamo 30-letnico svobode, 25-letnico obstoja samoupravnih organov in leto žena v svetu. V svojem izjavljanju je poudaril, da smo kolektiv, ki dosega poslovne rezultate in prvo mesto v občini in upa, da bo tudi v bodoče ta kolektiv dosegel in obdržal tako mesto. Kolektivu in po-

sameznikom je zaželel v bližnjem letu obilo delovnih uspehov. osebne sreče in zdravja, zlasti delovnim ženam, je izjavil tov. Lenič.

Nato je podelil občinska priznanja in sleherni čestital ob izročitvi.

Priznanje so prejele tovarišice: Govekar Verona, Kerč Olga, Burja Julka in Tomažič Vida.

S tem je predsednik svoje poslanstvo zaključil, očitno zelo zadovoljen in po kratkem zadržku na seji zapustil podjetje.

Predsednica, tov. Ogorevčeva je nato še podelila diplome inovatorjem, tovarišem: Rožič Francu, Drčar Milanu in Dolenc Viljemu. S tem je bil izčrpan dnevni red seje.

Pri zaključku pa je spregovoril nekaj besed tov. direktor ter med drugim čestital vsem srečno, zdravo in uspešno novo leto ter pri kraju poudaril, da nas čakajo v letu 1976 težke naloge in da bomo morali delati pod težjimi pogoji kot v letu 1975, vendar sem prepričan, da bomo uspešno premagali vse pred nas postavljene naloge kot smo jih doslej, saj kolektiv, ki je enoten, složen in delaven, lahko uspešno premaguje vse pred njega postavljene dolžnosti, ker se zaveda, da dela za sebe in za svoj lepši jutri, je pri kraju dejal tov. direktor.

M. P.

Komerciala in stabilizacija

V zadnjem času veliko slišimo, beremo in razpravljamo na vseh nivojih o stabilizaciji. Tudi naša delovna organizacija, kakor tudi vsi sektorji so si izdelali svoje programe, da bi se tako vključili k naporom za izboljšanje našega gospodarstva in stanja v njem. Tudi komerciala se je vključila v ta prizadevanja, ker smatramo, da po našem položaju, nalogah in možnostih zelo veliko lahko prispeva k uspehu na tem področju. Zavedamo se oz, se moramo zavedati vsi,

da ta akcija ni trenutno enkratna, ampak mora biti in postati del našega vsakdanjega dela in prizadevanja in to na vseh nivojih.

Komerciala si je v tem prizadevanju zadala nalogo poleg ostalih tudi v povezavi s tehničnimi službami, zamenjati uvozne surovine in materiale za domače. Ta naloga oz. obveznost je pogojena in potrebna posebno sedaj, ko je stopil v veljavo novi devizni režim. Zaradi stalnega večanja uvoza ter s tem primanjkljaja v jugoslovan-

ski devizni bilanci, so bili zvezni organi prisiljeni uvesti vezavo uvoza z izvozom. Padec izvoza je povzročila mednarodna gospodarska kriza ter s tem zapiranje posameznih trgov, na katerih je imela Jugoslavija že zelo dobre izvozne uspehe. Na žalost je naša delovna organizacija direktno in indirektno skoraj popolnoma odvisna od uvoza surovin. Z novim obveznim režimom vezave smo postavljeni v še težji položaj, ker smo imeli v obdobju, ki se vzame kot osnova zelo velik izvoz, ki služi kot osnova za proporce za leto 1976. Gospodarska kriza in padec cen na trgih na katere izvažamo so nam še poslabšali položaj, kar moramo poleg nižjih cen in s tem večjim količinskim izvozom pokrivati, povečane potrebe uvoza, ki je pogojen tudi s povečanjem planskih količin za leto 1976.

Zaradi teh problemov bo naša glavna naloga to je komerciala, kakor tudi vseh ostalih v naši delovni organizaciji, povečati napore za izvoz naših izdelkov na konvertibilno področje. To ne bo lahko, kakor sem že omenil, vendar ta cilj bomo dosegli, le če se bomo vsi v podjetju zavedali resnosti tega problema, storili vsak na svojem delovnem mestu vse, kar se od njega zahteva, ter vsi dobili občutek za material s katerim delamo, da bo vsak gram koristno uporabljen, ker vsak izvozni dinar bo težko pridobljen, uvoz drago plačan z devizami, ki smo si jih ustvarili z izvozom.

B. J.

NAŠ RAZGOVOR

Ob koncu starega leta smo povabili na razgovor sodelavke iz mikalnice. Pogovarjale smo se o spominih na začetek njihovega dela v Tosami, o uspehih, ki smo jih dosegli v poslednjih letih, o delu na delovnem mestu ter o življenju izven tovarniške ograje.

Za bralce Tosame so to-le povedale:

MARJANA ARNUŠ:

Pri nas se je zaposlila takoj po končani osnovni šoli najprej v oddelku konfekcija, zdaj pa dela kot konfektionarka pri damskih vložkih — Prima in Komfort.

»Stroji so novi«, pravi, »in smo se nanje že privadile. Problemov pri tej proizvodnji nimamo, le včasih nam ponagaja lepilo.«

»STA PO VAŠEM MNENJU, SO-DEČ PO PROIZVODNJI IN ZALOGAH, BILA TA DVA ARTIKLA DOBRO SPREJETA NA TRGU — IN VASE OSEBNO MNENJE O KVALITETI?«

»Linije so skorajda v celoti izkoriščene. Zalag tudi ni, posebno pri damskih vložkih Komfort, torej, odgovor je tu. Prednost tega damskega vložka je puhih, ki preprečuje drsenje, je primerne velikosti, menim, da ima pač tiste odlike, ki jih zahteva sodobna ženska.«

»KAKO STE ZADOVOLJNI Z DELOM, ODNOSI V VAŠI SKUPINI, ODNOSNO ODDDELKU?«

»S samim delom, materilom, normami, popravilom strojev, odnosi med delavkami v skupini in oddelku, se lahko izrazim le poh-

valno! Imamo le nekoliko težje pogoje dela kot je ropot, prah in prepih.«

»MARJANA, KAJ MI LAHKO POVEŠ O DELU MLADINSKE ORGANIZACIJE, KATERE ČLAN SI TUDI TI?«

»Priznati moram, da je mladinska organizacija v zadnjem času nazadovala. Povsod, tudi tu se pozna borba s časom, vsak hiti po svoje, pogrešamo skupno delo, udejstvovanje v športu, izletih ali kakšnih akcijah!«

»KOT DELEGAT SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE, MI POVEJ NEKAJ O DELU NA TEM PODROČJU?«

»Razpravljali in sprejeli smo statut o štipendiranju dijakov in študentov v občini Domžale. O ustanavljanju novih oddelkov osnovnih šol in uvajanju celodnevne šole v naši občini.«

Kaj več o delu te interesne skupnosti ne bi imela povedati, verjetno da bo vedno kaj novega na tem področju.«

»ŠE MALO POLEJVA V TVOJE OSEBNO ŽIVLJENJE, KAKŠEN DELOVNIK IMAŠ, GOJIŠ KAKŠEN HOBI, ... KAKO PREŽIVLJAŠ PROSTI ČAS?«

»Čeprav sem še sama, torej nimam družinskih obveznosti, prostega časa skorajda nimam. Odločila sem se, da si z izrednim šolanjem pridobim željeno izobrazbo. Tako je moj preostali del dneva izkoriščen.«

Vendar še kljub temu najdem čas za branje lepe knjige, tu in tam skočim na ples, saj veste, mlad človek si želi pestrega življenja.«

»STARO LETO SE POSLAVLJA OD NAS, ZAPISALI BOMO NOVO LETNICO Z OBETAJOČIMI ŽELJAMI — KAJ SI TI ŽELIŠ, MARJANA?«

»Predvsem želim, da bi naš oddelek in celotna tovarna še naprej dosegala lepe rezultate dela, da bi vladalo razumevanje med delavci in seveda, želela bi čimprej doseči svoj življenski cilj — imeti poklic, za katerega sem se odločila.«

DANICA KERN — strojnik pri izdelavi VIR vložkov

»Stroj je isti kot pred osemnajstim leti, ko sem prvič stopila v »Tosamo«, le dopolnjen z nekaterimi dodatki za sodobno proizvodnjo. Z delom sem zelo zadovoljna, včasih se malce razjezim nad slabim materialom.«

»DNEVNO SPREMLJATE IZVRŠEVANJE PLANA — KAKO STE ZADOVOLJNE Z ORGANIZACIJO DELA?«

»Sprotno se seznanjamo kako smo izvršile plan in lahko rečem, da ga skoraj vedno dosežemo oziroma presežemo, če le ne nastopi slab material ali okvara stroja.«

Sodelovanje s sodelavkami, kakor tudi vodjem oddelka in izmen, imamo prijetno!«

»KAKO BI PRIMERJALI TAKRATNO »TOSAMO« PRED 18-LETI, KO STE ZACELI Z DELOM V NAŠI TOVARNI?«

»Že sam izgled na zunaj se ne da primerjati z današnjim, da sploh ne govorimo o novi, moderni strojni opremi, novih izdelkih. Naš oddelek še sploh ni obstojal, mislim, kot oddelek mikalnica, pač pa v sklopu s konfekcijo. In če samo primerjam naš današnji oddelek za proizvodnjo vate in izdelkov iz nje, so razlike neizmerljive. Zares smo veliko storili v zadnjih letih!«

Kjub temu pa ne morem mimo želje, da bi si izgradili še svojo menzo. To si zares želimo, no in kot je bilo sprejeto na zborih, upamo, da bo tudi to v prihodnjem rešeno!«

»KAKO IZKORISTITE SVOJ PREOSTALI DEL DNEVA, ČE VAM ŠE KAJ PREOSTANE ČISTO ZA VAS?«

»Zelo rada se odpravim na sprehod v gozd, ko smo si dogradili svoj dom, izkoristimo del dopusta ob morju — kaj več si res tudi ne želim!«

»OB KONCU LETA 1975 — BI SI ZAŽELELI V LETU, KI PRIHAJA?«

»Vsem sodelavcem obilo delovnih uspehov in osebne sreče!«

MURIČ ROZI — pletilja mreže za damske vložke

18. leto je pri »hiši« in že 15 let tke mrežo za izdelavo damskih vložkov.

Pove, da je bilo delo včasih na tri izmene, ker je pletel le en stroj, danes se je to število precej povečalo, pa tudi nočnega dela ni več.

»STE Z MATERIALOM ZADOVOLJNI, JE NAVITJE KVALITETNO?«

»Delo mi gre od rok, ker imam dolgoletne izkušnje pri pletenju. Z materialom, ki ga v naši pripravljalnici kar dobro pripravljajo, sem zadovoljna, vendar bi pripomnila, da se nam ni nič povečal osebni dohodek z ozirom na večje število posluževanja strojev.«

Vrtenje navitkov povzroča nekaj »veter«, ki vpliva na zdravje kot je prehlad oči, dihal, ušes.

Pri pletenju sva zaposleni le dve delavki, se razume, s skupno normo. Torej, delovnih stikov z ostalimi skupinami nimava, vendar je sodelovanje, tako z vodjem oddelka, izmene in drugimi sodelavkami pri nas v mikalnici, pohvalno.«

»PRIŠLI STE IZ DOLENJSKE — KAKO STE SPREJELI NOVO ŽIVLJENJE NA DRUGEM DELU VAŠE ROJSTNE POKRAJINE?«

»Zame je bil to čisto nov svet; na začetku me je pestilo strašansko domotožje. Vendar se človek vsemu privadi. Ustvariš si svojo družino, hodiš na delo in počasi pridobiš, še sam ne veš kdaj, ustaljene navade, ki te priklenejo na določen način življenja.«

Tudi v tovarni sami se je mnogo, mnogo spremenilo — dozidalo, vpeljalo novih izdelkov, tako, da se danes lahko ponosno ozremo naokoli. Moram reči, da med delavci vlada zaupanje naših strokovnih

sodelavcev in tudi v bodoče pričakujemo, če bodo rezultati dela zadovoljivi, premišljene in obetajoče naložbe.«

»KAKŠNE SO VAŠE ŽELJE BRALCEM OB KONCU STAREGA LETA?«

»Naj bo novo — 1976 — še boljše, polno razumevanja in dobrih poslovnih rezultatov!«

HELENA KERČ

Helena pakira Mölny plenice. V skupini je zaposlenih šest delavk, ki se med seboj razumejo, zadovoljne so s kvaliteto materiala, z normo.

No, tu se je nekaj zataknilo.

»Normo nam bodo povečali, ker je spremenjena hitrost stroja. No, ampak upam, da jo bomo vseeno še majceno presegale.«

»TOREJ MESEČNI PLAN DOSEGA?«

»Norma je skupinska, trudimo se, da se procent izpolnitve plana nagne preko 100, seveda, če ne nastopi višja sila, npr. pomanjkanje celuloze, vrečk.

S slednjim se bomo preskrbovali na domačem trgu, do sedaj smo bili vezani le na uvoz.«

»VSE PREDHODNE SOGOVORNICE SO SE POHVALILE Z ODNOSI, KI VLADAJO V VAŠEM ODBORU, KAJ TI POREČES?«

»Mislim, da se zaradi odnosov nihče v odboru ne more pritoževati, saj se vsi odgovorni delavci v mikalnici trudijo, da delo nemoteno teče, da so odnosi tovariški.«

»MI LAHKO POVEŠ NEKAJ BESED O UDEJSTVOVANJU V DRUŽBENO-POLITIČNEM ŽIVLJENJU?«

»Kot delegat delujem v SIS — za zdravstvo. Material za seje je tako obširen, rok pa tako kratek, da delegat ne more biti pripravljen za razpravo. Želela bi, da bi se pred vsako skupščino naša delegacija sestala in se pogovorila o določenih stališčih, katera bi prenesli na skupščino.

V tovarni nisem član katerega od samoupravnih organov, menim pa, da smo pri nas naredili precejšen korak pri vpeljevanju delavca — neposrednega proizvajalca, v čimširši krog odločanja.«

»HELENA, KAKO PREŽIVLJAS PREOSTALI DEL DNEVA, KO NIŠI ZA STROJEM?«

»Izredno obiskujem srednjo tekstilno šolo. Razume se, da se prostim časom nimam »težav«, saj želim čimprej doseči željeni cilj.«

»KAJ BI ŽELELA SPOROČITI BRALCEM OB VSTOPU V NOVO LETO?«

»Želim predvsem, da naše podjetje ne bi prehudo občutilo gospodarsko krizo, ki nam prihaja naproti, da bi še naprej dosegali lepe poslovne uspehe in pa vsem mnogo zdrava in osebne sreče!«

MARIJA VIDOVIČ

je bila zadnja sogovornica. Pri nas je šesto leto in ves čas dela pri cik-cak vati. Takoj na začetku je izrazila veliko zadovoljstvo nad delom in želi si, da bi ostala »Tosamin« član do konca svojega dela.«

»TOREJ, DELO TEČE BREZ TEŽAV?«

»Včasih kajpak, nismo zadovoljne z materialom, kar je tudi vzrok, da je izdelek slabše kvalitete. Mi se ne trudimo le za količino izdelanega, želimo tudi, da potrošnikove roke dobe kvaliteten izdelek!«

»NORME — JIH ZLAHKA DOSEGA?«

»Dobile smo nove stroje in ne vem, kako visoka norma bo na njih. Če je vse dobro pripravljeno, ni kaj reči, da norma ni presežena.«

»SKUPINA SLOŽNO DELA?«

»Lepo delamo, si med seboj pomagamo, kontroliramo izvrševanje norme oz. plana in trudimo se, da naredimo čimveč kvalitetnih artiklov.«

»KAKO POTEKA VAŠE ŽIVLJENJE DOMA?«

»Imam moža in dve hčeri, tako, da poleg gospodinjstva, vzgoje otrok, moj dan ne pozna drugega. Že-

limo si tudi zgraditi svoj dom, zato si zaenkrat ne moremo privoščiti izletov ali dopusta.

Srečni smo tudi tako, le da bi bilo zdravje. Takšne pa so tudi moje želje za prihajajoče 1976. leto in se pridružujem izraznim željam mojim sodelavkam, sogovornicam za še lepše rezultate dela in složno razumevanje!«

Hvala Marjani, Danici, Rozi, Heleni in Mariji za tople želje v letu 1976 — vsi skupaj pa se bomo trudili, da se bodo te želje tudi uresničile!

V. B.

S seje republiškega odbora ...

Dne 5. decembra 1975 se je vršila seja republiškega odbora Sindikata delavcev tekstilne in usnjarske industrije Slovenije.

Predlagan je bil naslednji dnevni red:

1. Pregled uresničevanja sklepov 10. seje republiškega odbora sin-

dikata in potrditev zapisnika.

2. Obravnavanje razvitosti inventivne dejavnosti v OZD tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije.

3. Obravnavanje osnutka »Sindikalne liste za leto 1976«.

4. Tekoče zadeve.

Sklepi 10. seje so bili v glavnem uresničeni, nekaj pa jih iz objektivnih razlogov ni bilo in jih je potrebno uresničiti v najkrajšem času.

Na podlagi izvedene ankete o inventivni dejavnosti v delovnih organizacijah tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije za leto 1974, je ugotovljeno, da se v mnogih delovnih organizacijah premalo zavzemajo za pospeševanje te dejavnosti. Zato je RO sprejel naslednje sklepe o inventivni dejavnosti:

1. V vseh OZD je potrebno sprejeti posebne pravilnike o inventivni dejavnosti. V organizacijah, kjer takšnih pravilnikov še nimajo, naj konference OS ali IO OOS predlagajo samoupravnim organom izdelavo in sprejem pravilnika.

2. V vseh OZD, kjer inventivne dejavnosti še nimajo organizirane, naj konference OOS ali IO OOS predlagajo samoupravnim organom ustanovitev posebnih organov, t. j. komisij oziroma odborov za inventivno dejavnost.

3. V vseh OZD je potrebno začeti urejati evidenco inovacij. Kjer tega še ne delajo, naj to opravi ustrezna služba (tehnična, služba za organizacijo dela ipd.).

4. Potrebno je poenotiti merila za nagrajevanje novatorjev in urediti stimulacijo. Merila bi lahko določala sindikalna lista za leto 1976.

5. Področje inventivne dejavnosti je potrebno razširiti s področja tehnike in tehnologije tudi na organizacijo dela ter druga področja poslovanja delovne organizacije.

6. Pripraviti je potrebno vzorčni pravilnik o inventivni dejavnosti. To nalogo bi lahko prevzel odbor za inventivno dejavnost pri RS ZSS.

7. V večjih OZD bi morali imeti referenta za inventivno dejavnost mi pa nujno, da se ta poklicno ukvarja izključno s problemi inventivne dejavnosti.

8. Sindikat mora biti politični nosilec akcije za uveljavitev inventivne dejavnosti in vseh ravneh (OOS, ObO, RO). Vloga sindikata je v pobudi samoupravnim organom, da to dejavnost samoupravno in strokovno organizirajo.

9. Inventivno dejavnost je potrebno ustrezno opredeliti v samoupravnih aktih TOZD in delovnih organizacij.

10. Informativna sredstva v delovnih organizacijah je potrebno vključiti v akcijo popularizacije inventivne dejavnosti.

11. Predlagamo, da ZITTS preuči svojo vlogo v pospeševanju razvoja inventivne dejavnosti (evidentiranje inventivnih predlogov v delovnih organizacijah, občini in na republiški ravni).

12. V sindikalni listi je potrebno konkretizirati merila za stimuliranje inventivne dejavnosti.

13. Pozivamo strokovne šole, ki izobražujejo kadre za tekstilno in usnjarsko predelovalno industrijo, da programe svojega dela bolj prilagodijo potrebam kasnejšega kreativnega dela teh kadrov v delovnih organizacijah.

14. Potrebno je ustanoviti komisijo na občinski ravni za preverjanje uresničevanja sklepov o inventivni dejavnosti v občini.

Pri obravnavanju osnutka »Sindikalne liste za leto 1976« je bilo povedano, da občinski odbori v glavnem niso poslali pismenih pri-

pomb. Razprava je potekala po posameznih točkah, kjer smo pregledali nekatere spremembe, ki točneje pojasnjujejo tekst in sicer: (uvod, točka 6, 7, 8, 9, 14, 15 in 18).

Postavljeno je bilo tudi vprašanje o nagrajevanju iz vloženega minulega dela v slučaju, da je delavec v bolniškem staležu. Minulo delo se tudi v tem primeru izplačuje, za točnejše pojasnilo pa se moramo obrniti na odbor za samoupravno sporazumevanje v Ljubljani.

P. K.

Sindikat je in ni trgovina

Sindikat je prostovoljna in najširša razredna družbeno politična organizacija delavcev. Dostikrat pa imamo v mislih razne komisije, odbore, sekcije in prav tako govorimo o sindikatu. Ta pojem nato posplošimo na ozke dejavnosti, ki pa so lahko samo sestavni del osnovne organizacije sindikata in zaradi tega lahko zavedemo sebe in druge, ko zgrešimo bistveno nalogo sindikata. Ta mora uresničevati svoje razredne interese in zagotavljati svoje vodstvo nad razmerami, sredstvi in sadovi svojega živenga in minulega dela. To pa bomo uresničili le, če bomo v sindikatu delavni vsi ali vsaj večina, ne pa le nekateri in še ti pod različnimi vplivi, ki so tuji interesu delovnih ljudi. Tega se moramo zavedati vsi člani sindikata predvsem takrat, ko bomo sklepali o pomembnih stvareh: razprava o samoupravnih sporazumih v TOZD in med TOZD, družbeni dogovori, letni gospodarski plan, zaključni račun, srednjeročni plan. Vedno moramo imeti pred očmi vodilo: Kar je pomembno za delavca, ne sme mimo sindikata.

Seveda to ne pomeni, da si sindikat lasti samoupravne naloge, za to imamo samoupravne organe, ki imajo po ustavi dane pravice in dolžnosti. Sindikat je samo organizator. Iz tega sledi, da je negativen in sabo organiziran sindikat lahko vzrok nezdravemu samoupravljanju. Tam se brez vednosti najširšega kroga delavcev sprejemajo odločitve in sklepi, ki niso v interesu delavstva, ali pa jim celo škodujejo. Zato je naša glavna naloga pravilno informiranje, kajti s pravilno razlago in s kratko ter jasno vsebino pridobimo vsakega delavca, da bo zainteresiran predelati gradivo, če bo iz tega dobil jasno sliko sklepa katerega bo potrdil ali dopolnil. Dolge kolone števil in pa

tehnično razvežani referati naj bodo za obravnavo v strokovnih službah. Vsak neposredni proizvajalec mora imeti pri odločitvi samo dve stvari: kaj bo pridobil za skupnost in za sebe, če bo predloženi predlog potrdil in kaj bo izgubil, če ga bo zavrnil. To pa je tudi ena glavnih nalog sindikata, mora omogočiti in zahtevati, da se vse uresniči.

Nekateri ljudje še vedno mislijo, da je naloga sindikata v tem, da jeseni preskrbi ozimnico, ali pa še tega ne. Ta misel je že davno preživeta in tudi ni nikoli živela v duhu naprednega delavca. S to idejo se tolažijo sedaj samo še tisti, ki bi radi sami v interesu delavstva krojili po svoji volji gospodarjenje in samoupravljanje.

Jasno je, da se morajo tudi v osnovni organizaciji sindikata ustanovljati razne komisije in sekcije (družbeni standard, šport in rekreacija, kultura in izobraževanje), samo s tem ne smemo zanemariti osnovne naloge, to je organiziranje delovne delavcev samoupravljalcev pri krepitvi samoupravnih odnosov v tovarni in družbi.

M. M.

Naša jelka

Zanimivo je, da se naša delovna organizacija Tosame lahko ponaša z atrakcijo, ki ji ni para ne v ožji domovini, morda celo v Jugoslaviji in da je to mogoče edinstven primer v srednji Evropi, to je naša novoletna jelka.

Kdor potuje iz Ljubljane proti Štajerski, ali obratno, že od daleč zagleda to jelko, ko se mu zasveti posebno v večernih urah mnogo

pisanih žarnic ter mu ob napisu: »SREČNO - TOSAMA« morda zai-gra nekaj toplega okoli srca.

Samo zamislimo si zdomca ob obisku domovine za novo leto ali v povratku v tujino, ko na »glavni cesti« zagleda pozdrave katere To-sama že vrsto let želi vsem mimo-idočim in kako je lep tak pozdrav, ali ne?

Vem za primere, da je dosti obis-kovalcev, ki pridejo prav z name-nom občudovat našo jelko. Verje-mite mi, prebivalci Vira so zelo po-nosni na to lepoto, katero ponoči pošilja čudovite barve, posebno ko se v ivju ali snegu te barve spre-minjao v pravljičico. Vsem nam se ob tem gledanju povrne spomin na čas otroštva, v čas mladostne igri-vosti, v čas, ko so tudi nam žarele oči v občudovanju nekaj lepega.

Res, lepa je naša novoletna jel-ka, tako lepa da celo tuji časopisi pišejo o njej, in lansko leto so pri-šle govorice, da so na Dunaju izšle za novo leto barvne razglednice z nočnim posnetkom, s tem pa vidi-mo, da si je tudi v tujini pridobila svoj sloves.

To, že tradicionalno krasitev imajo v svojih rokah fantje iz elek-trodelavnice. Ko sem jih spraševal, kdo ima zasluge, oziroma kdo je bil pobudnik in kdo je dal »ko-mando« so se spogledali in rekli da pravzaprav vsi skupaj in to je res njihova samoiniciativa. Več let zapovrstjo opravijo vsa dela, pri-prava materiala, barvanje žarnic, sestava relejev, pa vezanje žice in verjemite mi, ob 19. uri v polni te-mi ves ta material navleči, razpore-diti po zmrzlih vejah in plezati na več ko 30 m visoka drevesa, niso mačje solze. Dušan, Francelj, Jože, Franci, Tone in pa gonilna sila Ja-nez, opravijo to delo v čisto ama-terskem smislu — udarniško. Mor-da jim je to v veselje ali pa »konji-ček« in ko je delo opravljeno se za-dovoljno ozirajo kvišku.

Tik ob cesti, znotraj ograje, na našem, stoje 3 lepo raščene smreke, ena manjša, dve pa večji in ena od teh ima v premeru 40 cm, kateri smo prisodili nekaj nad 50 let. Vse tri rastejo ena poleg druge tako, da tvorijo homogeno celoto in na to jelko obesijo fantje več ko 300 žarnic, in ni prijetno na ledena dre-vesa vleči napis, in postaviti špico katera vrh vsega tega v obliki ven-

ca zaključuje to prelivajočo se svetlobo, ki s prižiganjem in uga-ašnjem s presledki »SREČNO - TO-SAMA«, reklamira naše podjetje, in

še več, dela nam vsem skupaj ve-selje ob gledanju na to lepoto, fan-tom pa, kateri so delali na tem, pa užitek ob lepi stvaritvi.

Jože Štrukelj

Ko pišemo pisma, dopise ali raz-glednice moramo predno jih odpoš-ljemo naslovniku nanje prilepiti znamke. S prilepljenimi znamkami smo poštni službi plačali uslugo dostave. Znamka je torej oblika plačilnega sredstva, je pa tudi pred-met zanimanja ljudi, ki jim na kratko rečemo filatelisti, njihovo dejavnost to je zanimanje v zvezi z znamkami in zbiranje pa označuje-mo s filatelijo.

Zbiranje je oblika vseh vrst »konjičkov« in redki so, ki se vsaj v mladosti ne bi poizkusili v ka-kem zbiranju — od različnih sli-čic, vžigalic pa do metuljev ali znamk.

Če bi naštevati vse stvari, ki se na tem svetu zbirajo bi gotovo na-stal dolg spisak, ki pa verjetno ni-ti ne bi bil posebno dolgočasen, toda znamke bi v vsakem primeru zavzele tu vidno mesto.

Otroško zbiranje poštних znamk

seveda še ne pomeni »resne bolezn-i« imenovane filatelija. Samo naj-bolj vneti mladi zbiralci ostanejo ljubitelji tudi še kasneje v zrelih letih. So pa tudi taki, ki jih začne-

HOBY

filatelija zanimati šele kasneje, no in eden izmed takih je tudi Jože Štrukelj. Kot poštni uslužbenec je imel dosti opravka z znamkami, vendar pa se mu niso zdele pravzaprav nič posebnega. Začetek njegovega zanimanja zatorej sega v april 1941, ko je okupator zasedel

prezentativnih albumih« zastopa samo en primerek. Tako ima na primer znamko s portretom tov. Tita zbrano v 4000 izvodih. Za v album mora biti znamka lepa pravi Štrukelj in pri tem misli na to, da je znamka povsem nepoškodovana, neumazana ter če je žigosana, da mora imeti čist in čitljiv žig, ki ne

deželo in so tujci na domžalski pošti, kjer je bil tedaj Jože zaposlen, hipoma pokupili velike množine do tedaj veljavnih domžalskih znamk. Kaj za vruga bodo le imeli si je takrat mislil Štrukelj, vse te znamke, ki pravzaprav niti ne veljajo več. No če si jih hočejo tujci shraniti za spomin, potem se mu je zdelo pametno, da to isto stori tudi on. Tako se je začelo. Najprej s starimi neveljavnimi jugoslovanskimi znamkami in nato z enakimi in nemščini pretiskanimi, ki so veljale v začetku okupacije. Jože je tako v vsakim dnu postajal bolj navdušen filatelista.

Danes ima dvajset albumov, v katerih je skrbno zatakajeno za trakovi prosojnega papirja okrog 4500 znamk. No, če bi bil človek natančen recimo natančen kot filatelista, potem je treba zapisati, da je bilo na dan pogovora v albumih 1131 različnih jugoslovanskih znamk in 3311 tujih, kar pomeni skupno 4442 različnih primerkov. Različnih je treba tukaj posebno povdariti, kajti Jože ima shranjeno vsako znamko, ki jo dobi. V reprezentativnem albumu pa dobi prostor samo en primerek določene znamke — najlepši — vsi drugi romajo v lahko bi se mu reklo zbirni album. Ko se v zbirnem albumu nabere sto povsem enakih znamk, jih Jože zapakira v posebno kuverto. Na tak način je zbranih tu po več tisoč povsem enakih znamk, čeprav jih seveda v »re-

prekriva osrednjega motiva. Za večino zbiralcev so žigosane znamke večje vrednosti od tistih, ki nimajo žiga. Tudi Jože zbira rajši take z žigom in jih potem v albumih hrani ločeno od tistih, ki nimajo odtisnjene žiga. Nežigosana znamka se namreč lahko kupi kjerkoli, če ima človek seveda dovolj denarja za to. Vendar pa brez nakupov tudi ne gre, posebno če hoče zbiralec imeti celotne serije posameznih natisov znamk. Enkrat se spomni sobesednik, sem moral kupiti sto različnih znamk, da sem vmes dobil tisto manjkajočo iz serije, ki sem jo ravno takrat izpolnjeval.

Jože Štrukelj s katerim je tekla beseda o njegovem konjičku je bil v Tosami zaposlen od leta 1959 kot telefonist in je bil upokojen pred dvema letoma. V tem času je zbral sorazmerno največ znamk, začel pa jih je tudi hraniti v kupljenih albumih, ki niso ravno poceni. Dolej namreč je hranil vse zbrano blago v lastnoročno izdelanih albumih na katere je še danes zelo pomosen.

Seveda pravi Jože, ko filatelista dobi znamko prilepljeno na kuverto se začne šele tisto pravo filatelistično delo, ki zahteva dosti potrpljenja in posebno natančnost. Namakanje, sušenje, likanje ter vstavljanje v album zahtevajo dosti časa in sogovornik je zato žrtvoval marsikatero urico spanja, čeprav pravi, da mu tega ni bilo nikoli žal.

V Štrukeljevih albumih so znamke razporejene po državah in zemljepisnih predelih. Ko takole listaš po albumu, se moraš začuditi kako so mogle nekatere znamke najti pot v domžalsko stanovanje zakoncev Štrukelj. Tu so znamke iz držav, ki so zemljepisno in tudi pojmovno sorazmerno daleč od nas, so tudi znamke držav, ki jih zdavnaj ni več. Vsekakor je nekaj posebnega, če lahko komu pokažeš recimo znamko iz Dahomeja, Mongolije, Volte ali Senegala. Prav tako so zanimive za vsakogar primerki znamk, ki so bile uporabljene v kraljevini Srbiji, v Palestini na Avstroogorskem ali Slonokoščeni obali. Katere znamke v zbirki imajo najnižjo izpisano ceno tega gotovo tudi lastnik ne bi vedel povedati, toda takoj zabodejo v oči tiste nemške znamke iz leta 1923 na katerih so vrednosti izpisane kar v besedah, ker bi sicer na znamki zmanjkalo prostora za ničle. To so znamke, kjer stoji črno na belem, da je njihova vrednost dva milijona, dvajset milijard in petsto milijard denarnih enot.

V razgovoru je Jože Štrukelj posebej pokazal nekatere naše domače znamke za katere meni, da so v likovnem smislu med najlepšimi pri čemer ni pozabil pristaviti, da zlasti skandinavске države prednačijo po neprikupnem izgledu pošt-nih znamk. V zbirki je zbrano tudi precejšno število priložnostnih znamk med katerimi je tudi tista jubilejna s portretom Lovrenca Koširja. Košir, ki je bil rojen v Spodnji Luži 1836 je idejni oče današnjih znamk.

Tedanjam avstroogorskem oblastem je predlagal znamkovni poštni sistem plačevanja uslug, vendar pa njegove ideje ni osvojila avstrijska pošta, prve poštne znamke je dala v promet namreč angleška poštna služba.

Naše gore list Košir si gotovo ni mogel misliti da bodo poštne znamke poleg uporabne vrednosti postale tudi taka vaba za zbiralce-filateliste po vsem svetu, katerih strasten pristaš je tudi Jože Štrukelj.

V. F.

Bili smo z našimi upokojenci

Da, bili smo. Pa nismo več. Ostali so le spomini in vtisi na nepozaben obisk naših nekdanjih sodelavcev.

Kot je že tradicija, je naš kolektiv povabil na obisk in ogled tovarne vse nekdanje sodelavce, ki uživajo v trdim delom zasluženi pokoj.

Za čim lepši sprejem so poskrbele brhke mladinke, ki so bile pri roki povsod, koder so lahko polep-

dil od mize do mize in se pogovarjal z mnogimi. Nisem spraševal. Sami so mi hiteli pripovedovati stvari, ki bi napolnile knjigo, če bi hotel vse zapisati. Vsi pa so bili edini v mislih, da bi želeli delati v takih pogojih, kot jih ima danes vsak delovni človek. Včasih, so povedali, jih je bilo malo, ki so s svojim delom lahko živeli človeka vredno življenje. Marsikdo, posebno starejši,

nom lotil tudi tov. Bajca, našega direktorja. »Res je, da sem že blizu pokojnine, na katero še nisem imel časa pomisliti, vendar neoziraje se na to, sem mnenja, da pošten delovni človek za pošteno delo ni nikoli dovolj plačan in nagrajen. To, kar danes dajemo našim nekdanjim delavcem, ki so nam ustvarili mnogo tega kar danes imamo, je zelo malo. Zelo malo.«

Večina prisotnih se v svoji trenutni sreči in zadovoljstvu verjetno ne bi strinjala s temi besedami. Venar, mar ni v teh besedah toliko krute resnice, pa naj si bo za naše predhodnike ali pa za nas, ki bomo hvaležni, če nas bo kdo odslužene povabil medse.

Tone STARE

Srečanje

Zopet smo se po letu dni zbrali v jedilnici TOSAME. Smo z vseh koncev naše občine, zato je bilo srečanje pristrčno, spet smo se videli in si imeli veliko povedati, največ pa seveda o tem, da nas člani kolektiva TOSAME niso pozabili.

V jedilnici so nas pozdravili, pogostili in nas predstavili predstavnikom organizacije sindikata, mladine in komunistov. Tov. direktor nam je govoril o delu in razvoju podjetja, česar smo bili zelo veseli, saj nas še vedno zanima napredek kolektiva, v katerem smo delali toliko let. Mnogo se je spremenilo in veliko je novega v enem letu. Pred-

šale kratke trenutke bivanja v krogu OZD Tosame.

V jedilnici, katero smo za sprejem primerno uredili in polepšali, so zbrane pozdravili predstavniki samoupravnih organov z besedami dobrodošlice, tov. direktor pa si ni mogel kaj, da ne bi na kratko orisal razvoja kolektiva in naznačil ciljev, ki si jih je zastavila Tosama.

Med skromno zakusko so gostje dobili koledarje in naš časopis, vmes pa kuventico. Marsikatera skrita solza je bila dokaz, da njena vrednost še daleč ni dosegla moralne vrednosti — dokaza, da minulo delo še ni pozabljeno, da so sledovi njihovega dela še vidni.

Kot se ob takih prilikah spodobi, smo se kmalu srečali pri »Kavki« v prijetno urejenih prostorih, z vsem potrebnim obloženimi mizami. Kratak program, za katerega so poskrbeli pevci, recitatorka in instrumentalisti, je poskrbel za pravo razpoloženje, v katerem smo bili vsi znanci in prijatelji. Od vse povsod si lahko slišal pristrčen klepet, iz katerega si največkrat lahko razbral besedo zdravje. Tega ne prinese denar, starost pa ga sigurno jemlje.

Kot prej s fotoaparatom, sem kasneje z magnetofonom v roki ho-

se je ozrl v svoje roke, ki so nekdanje z neumornim delom, skrbele, da se je prebil skozi življenje.

Malo zaradi dobrega vina, malo iz radovednosti, sem se z mikrofo-

stavniki podjetja so nas peljali po obratih, kjer smo videli napredek in dobro gospodarjenje sedanjih samoupravljalcev.

Njihovo delo ni lahko, srečujejo se s težavami, katerih vemo, da je dosti. Po ogledu tovarne smo se zbrali pred vratarnico, kjer smo dobili darila. Nato nas je avtobus odpeljal v Moravče v gostišče »Kavka«, kjer smo imeli zakusko. Z nami so šli tudi predstavniki podjetja s tov. direktorjem. Bili pa smo ve-

seli tudi okteta TOSAMA in harmonikarjev. Ti so nam peli in igrali poskočne viže. Spravili so nas v dobro voljo, da smo se celo zavrteli in ogreli naše že bolj trde noge.

Srečanje je bilo res prijetno in si takih še želimo.

Kolektivu želimo, da bi se še vnaprej tako lepo razvijal, da bomo prihodnjič spet lahko videli nove gospodarske uspehe.

Se enkrat v imenu vseh upokojencev in v svojem lepe pozdrave

Gašper SLAPAR

Niste nas pozabili!

Vem, da smo bili prav vsi veseli povabila na srečanje upokojencev. To je pokazala udeležba na srečanju. Bilo je zares lepo, že sprejem, stisk roke, prijazen nasmeh nam je pomenil veliko. Srečali smo se s svojimi prejšnjimi sodelavkami in sodelavci, dobili darila in še druge dobrote.

To so nepozabni dnevi za jesen življenja. Naša prijetna dolžnost je, da se vsem sodelavkam in sodelavcem TOSAME zahvalimo za vse, kar ste nam pripravili.

Želimo, da bi se vam v novem letu 1976 izpolnili vsi načrti, katere nam je razložil tov. direktor in da bi v prihodnjem letu spet zapeli skupaj: Oj mladost ti moja...

Se enkrat pristrčna hvala in srečno Novo leto vsem.

M. T.

Bilo nam je lepo!

To je bil moto srečanja upokojencev »Tosame«. Skoraj vse je povedano v teh besedah. Prve besede v tem sestavku naj veljajo kolektivu, kateremu smo dolžni zahvalo, da se je spomnil na svoje predhodnike — pionirje velike proizvodnje in prve začetke velike Tosame.

Srečanje je bilo čudovito in nepozabno. Od samega sprejema pa do konca srečanja upokojencev pa je bilo še daleč, pa čeravno je čas tekel neusmiljeno hitro. Sprejem nas je v trenutku prestavil v pretekla leta, ko smo še stali na svojih delovnih mestih. Prav tako je bilo nekoč, le z razliko, da smo se morali zadovoljiti z manjšimi številkami glede na uspeh kolektiva. To je ena od velikih resnic, da kdor ne more na koncu leta prikazati uspehov, ta bo propadel. Tržišče je brezkompromisno in neusmiljeno.

Danes, ko se nam je skoraj zavrtelo v glavi od milijard, o katerih smo slišali, smo ponosni na mladi rod, ki je stopil na naša delovna mesta, ki so ravno taka, le da tehnologija opravlja svoje na poti modernizacije, toda ne brez človeka. Zato je potrebno več znanja

in veselja do dela ter sposobnega strokovnega kadra. Vlaganje v nove strokovne kadre je treba nadaljevati. To so investicije, katere so najbolj naložene za daljše obdobje. Zato se z zadovoljstvom oziramo nazaj in ugotavljamo, da smo že pred leti pravilno usmerili razvoj in preko sposobnega kolektiva in vodstva dali pakt sodobni proizvodnji.

Kako lepo je bilo slišati pesem strojev, ko smo se podali v obrate, da bi videli novitete. V resnici so velike spremembe v delu in artiklih, toda še so potrebna sredstva in zamisli strokovnih delavcev, da tehnologija za vedno izloči primitivne posege, kateri še obstajajo v dokaj moderni proizvodnji. Na teh delovnih mestih si delavci niso enakovredni s tistimi, ki vzpon razvoja že uživajo.

Kaj vse smo še doživeli in videli ta kratek čas, pa naj razpravlja še kdo drugi, saj o takem dogodku se da mnogo napisati.

Rad bi se v imenu nas udeležencev toplo zahvalil vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali ustvariti to pristrčno srečanje in nepozabno doživetje.

I. K.

Obisk pri naših nekdanih sodelavcih

Kot vsako leto smo tudi letos povabili naše nekdane sodelavce na priateljsko srečanje, saj so bili oni prvi, ki so že davno položili trdne temelje naše tovarne.

Povabilu so se odzvali skoraj

vsi. Nekaj članov pa se ni moglo udeležiti tega lepega vsakoletnega srečanja iz tega ali onega razloga. Zato smo se odločili, da te obiščemo na domovih. Bilo jih je samo 11, doma pa smo dobili vse, razen

enega. Vsak član je dobil praktično darilo in nekaj denarja, saj to je skromna oddolžitev za njihovo dolgotrajno delo v naši sedanjosti lepi tovarni.

Marsikateri član je že mislil, da je letos kolektiv Tosame pozabil nanje, zato smo se morali vsakega opravičiti, da smo res malo pozni. Pri vseh smo bili namreč zelo toplo sprejeti in smo jim v imenu celega kolektiva zaželeli srečno, uspehov polno in zdravo novo leto 1976. Pogovor je potekal skoraj povsod enako: kako se imajo

njihovi nekdanji sodelavci, kako kaj napreduje delo v tovarni itd. Tudi oni so se prav lepo zahvalili za naše skromno darilo in zaželeli celotnemu kolektivu še mnogo uspehov.

Mi pa smo povsod izrazili željo, da naj se drugo leto udeležijo tega lepega srečanja v tovarni, seveda če jim bo to dopuščalo zdravje.

M. V.

Strelska sekcija

V okviru XII. občinskih sindikalnih športnih iger je občinski sindikalni svet Domžale razpisal tekmovanje v streljanju z zračno puško in sicer 19., 20. in 21. 12. 1975 na strelišču SD »Induplati« v Jaršah.

Na to tekmovanje je bilo povabljenih 43 ekip, med katerimi je bila tudi strelska sekcija TOSAME. To veliko število povabljenih je bilo zelo razveseljivo. Seveda pa se je s tem samo tekmovanje precej spremenilo. Tako smo že na samem začetku lahko videli, da nastopa zelo močna konkurenca, na katero pa se naši fantje oziroma člani naše strelske sekcije niso ozirali. Nasprotno, še z večjim elanom so poprijeli puškina kópita, umirili oči z mislijo, da tudi mi nismo kar tako.

Po končanem nastopu pa smo se strelci: Ivan Cerar, Stane Klopčič, Ivan Kos in Janez Kovič kar spogledali. Kajti takega rezultata pa vseeno nismo pričakovali. Za nas je bil sijajen in obenem rekorden. Za TOSAMO smo dosegli 635 od 800 možnih krogov, kar mislim, da je zelo pohvalno.

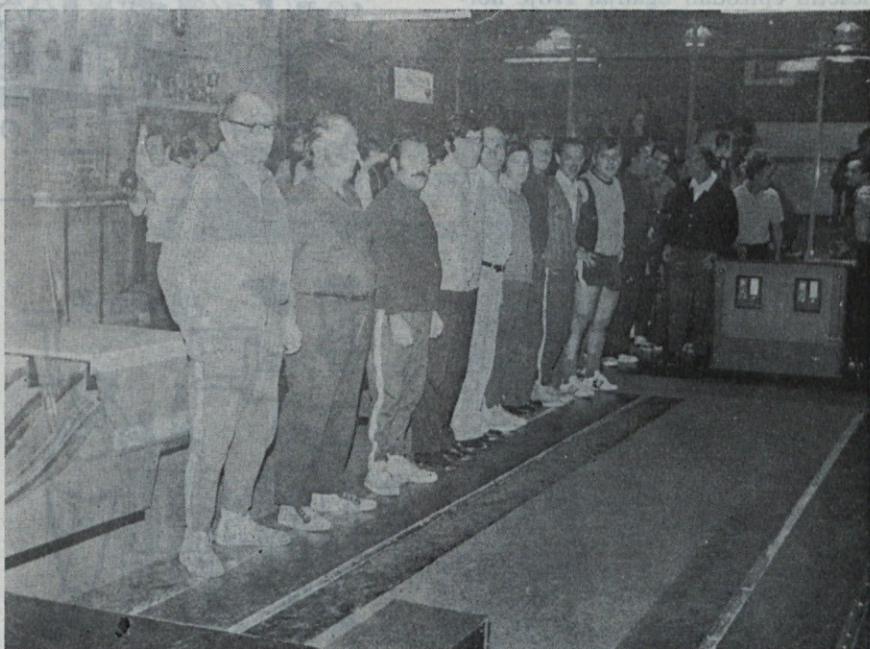
Strelci si želimo še več takih rezultatov, obenem pa si želimo, da bi bilo še več dobrih strelcev z nami.

J. K.

Humor

Tako se mučijo »mačkovi člani«

Pripravljeni za borbo

Obiskal nas je dedek Mraz

Tudi letos na naše malčke dedek Mraz ni pozabil in jih je obiskal 27. decembra 1975 v dvorani Delavskega doma na Viru.

Že uro pred pričetkom programa se je dvorana začela polniti z malčki, ki so nestrpnost pričakovali

predvajanju risank je po dvorani s svojim spremstvom prikorakal težko pričakovani dedek Mraz. Na odru je vse lepo pozdravil, medvedek je zaplesal svoj ples, ostali spermlevalci so zapeli, v dvorani pa je navdušeno zavreščalo. Med

malčki je bil tudi pogumen Janezek, ki je prvi stopil pred dedka Mraza in mu zapel pesmico o dedku Mrazu. Nato se je razvrstilo še nekaj takih korenjakov, ki so na prigovarjanje dedka Mraza stopili na oder in zapeli ali kaj povedali. Na vrsti je bila obdaritev otrok. Obdaritev pa je bila že preje organizirana tako, da so vsi otroci prejeli kupone, ki so se razlikovali po starosti otrok. Kljub temu, da je bilo v dvorani ogromno otrok, ni bilo običajnega dreva, kajti tudi darila na odru so bila razvrščena v tri kupe kolikor je bilo barv kuponov.

Pri tem pa ne smemo pozabiti, da je vsa ta darila nekdo preje pripravil za kar se moramo zahvaliti požrtvovalnim članom našega sindikata, ki so za to rabili svoj redni letni dopust.

Osnovni organizaciji sindikata Tosame se najlepše zahvaljujem za obisk mojemu možu v zdravilišču.

Volčini Jelka

prihod dedka Mraza. Nekateri so prišli že kar sami, drugi pa v spremstvu staršev. Dedek Mraz je malčkom najprej pripravil presenečenje. Radovedno so spremljali risanko o nagajivem detlu, ki je v desetih epizodah uganjal svoje norčije. V dvorani je bilo slišati mnogo otroškega smeha, kajti kljub temu, da vsi niso znali brati, so bile za vse razumljive. Po končanem

Micka, če še dve poslake vzdržiš, pa prihraniva za ano pivo!

HUMOR

Jaz jih imam tukaj šest, Mirko... koliko pa ti?

Vidiš, da lahko tudi doma stojе popiješ svoja dva decil

Najbrž ste zavrteli napačno številko, ker jaz sploh nimam telefona.

Osebnostne novice

ROJSTNI DAN PRAZNUJEJO od 12. 1. do 12. 2. 1976

Filtri

Korant Draga 28. 1., Volkar Pavla 22. 1., Žagar Majda 6. 2., Zarnik Anton 31. 1.

Komerciala

Kerč Francka 22., Vodnik Vencelj 18. 1., Jeretina Mari 3. 2., Orehek Marjan 7. 2., Grujič Peter 18. 1., Jeretina Matija 3. 2., Stare Valentin 21. 1., Berdajs Srečko 12. 1., Drolc Ivan ml. 24. 1.

Konfekcija

Cerar Angelca 28. 1., Cvjetinovič Joži 4. 2., Furlan Marjeta 26. 1., Gaberšek Minka 4. 2., Klopčič Ivanka 25. 1., Klopčič Nada 2. 2., Kotnik Metka 17. 1., Korošec Marjana 14. 1., Kamnšek Marjeta 18. 1., Poliska Tončka 14. 1., Prašnikar Mici 8. 2., Repnik Marta 5. 2., Ručigaj Ani 27. 1., Rahne Marija 1. 2., Križnar Peter 14. 1., Keržan Marta 16. 1.

Mikalnica

Dolenc Viljem 9. 2., Burja Martina 29. 1., Gorjup Tončka 15. 1., Habjanič Minka 16. 1., Luthar Nežka 19. 1., Morela Ivanka 27. 1., Premože Marija 24. 1., Igljč Pavla 7. 2.

Tkalnica ovojev

Klemenc Tončka 17. 1., Pirc Marinka 12. 1., Urbanija Francka 7. 2., Poljanšek Joži 29. 1., Klopčič Ivanka 25. 1., Vratar Joži 25. 1., Jazbec Marija 28. 1., Sever Tilka 6. 2., Cerar Francka 9. 2., Pivk Francka 24. 1., Kovič Tončka 17. 1., Novak Joži 16. 1.

Avtomatska tkalnica

Glavan Jože 16. 1., Podmiljšak 6. 2.

Pripravljalnica

Osolin Marinka 26. 1., Vrhovnik Pavla 25. 1., Miketič Marija 17. 1.

SKS

Požek Mirko 1. 2., Strmšek Tonka 17. 1., Planinc Pavla 13. 1.

EPS

Siard Eka 1. 2.

Računovodstvo

Peterka Valentina 6. 2., Hribar Antonija 23. 1.

Tehnični sektor

Podboršek Polona 28. 1., Kralj Antonija dipl. ing. 7. 2., Hribar Jožica 2. 2.

Mehanična

Arnuš Franc 18. 1.

RODILA STA SE:

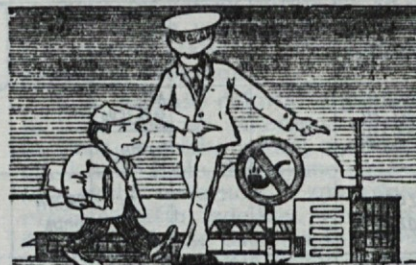
Pichler Majdi — sin in Cajhen Mariji — hči.

POROČILA SE JE:

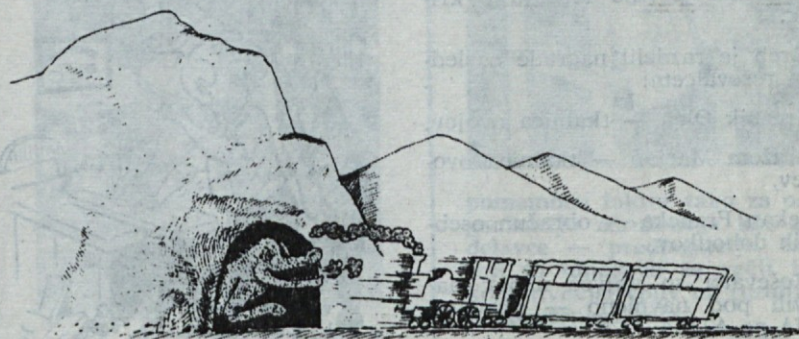
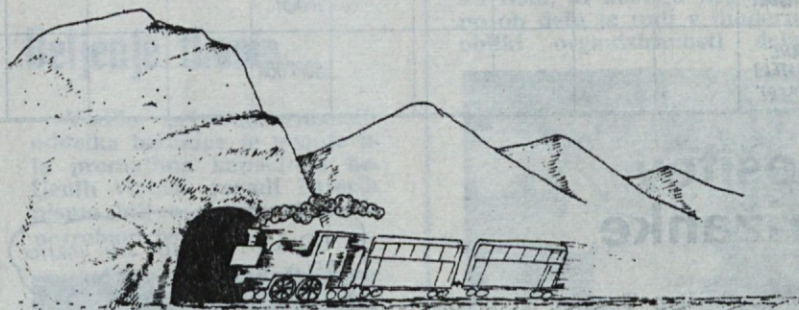
Urana Joži — CIRER

Delovno razmerje je bilo sklenjeno z Grad Vladimirom in Kos Manjanom. Prekinjeno, pa je bilo

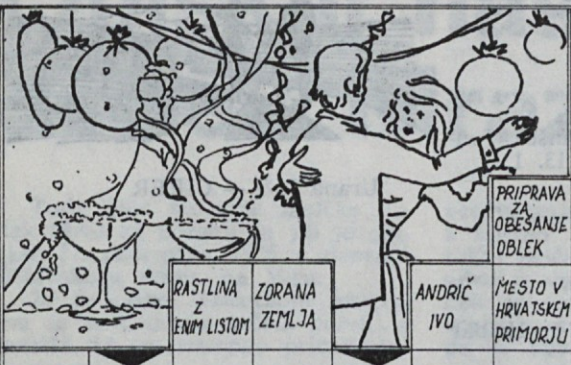

z Mihalič Branko in Urankar Peregrino.

BREZ BESED

Nagradna križanka

				USTANOVIT. NOBELOV. SKLADA	MESNA JUHA	DOBA	OHOLOST	MASKA	ELEMENT	MAJHEN PANJ ZA SEK. DRV	ŽENSKO IME	PRVI LET. V GRŠKI MIT.
				PRIPRAVA ZA OBESANJE OBLEK								
RASTLINA Z ENIM LISTOM	ZORANA ZEMLJA	ANDRIČ IVO	MESTO V HRVATSKEM PRIMORJU							RUSKA PLESALKA PAVLOVA		
HIMALAJ. NOSAČ			ERBIJ			BENKOVIČ FEDERIKO				VARUH OGNJA PRI RIPLETANIH VOZ S PLOHOM		
ZAPISI ZGODOV. DOGODKOV			SOLMIZ. ZLOG			LJUBKOVAL. Ž. IME PRADČE ČLOVEŠTVA						
POLJ. ZGOD KOSLOV					MEDMET BODRENJA			ETBIN. COSTA TESSIN NICODENUS				
AVT. OZ. POLJSKE		AVT. OZ. SARAJEVA RUTENIJ	BIKOBOB. VZKLIK		MESTO NA MORAVSKEM							
ZRAK, OZRAČJE			ORGAN VOHA		VULKAN NA SICILIJ BOGINJE MLADOSTI						ILIC VOJISLAV DELEC PRVINE	
NEMŠKA TOVARNA MOTORJEV			MUSLIMAN BOG			NEDELAVEN	JUGOSLOV. NARODNA ARMIJA	AMPER	NIZEK ŽENSKI GLAS			
JAMES THOMSON		IVAN MAČEK	DAN V TEDNUJ PETER USTINOV						USTANOV. TAQIZMA GLAS KRAVE			
SKUPINA TEKMOVALC.			ČRNI HRAST					MOLIBDEN				
FRANC. PISATELJ ALBERT			SOPROGA					PAMET				

Rešitev križanke

V uredništvo Tosame je prispe-
lo 24 rešitev nagradne križanke.

Pravilno je bilo rešenih 6 kri-
žank.

Žreb je razdelil nagrade nasled-
njim reševalcem:

1. Breznik Olga — tkalnica ovojev,
2. Oražem Marjan — tkalnica ovo-
jev,
3. Lekan Francka — obračun oseb-
nih dohodkov.

Reševalci so največ napak na-
pravili pod navpično — pravilno
ITMA ne ATMA.

Uredništvo

Izdaja: Tovarna sanitetnega
materiala Domžale.

Urejuje uredniški odbor:
Vladka Berlec, Janez Drolc —
IOOO sindikat, Marjan Haf-
ner, Janja Videgar, Francka
Kerč — Blagajna, Karol Stre-
har, Stane Tomažič MA Tosa-
ma, Marjan Strukelj, Jurij
Vulkan, Slavko Bajec, Tone
Stare-fotograf.

Odgovorni urednik:
Dušan Borštnar.

Naklada: 1000 izvodov

Tisk: »Papirkonfekcija« Krško